

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

19. neděle v mezidobí cyklus B

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: ‘Sestoupil jsem z nebe’?“ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: ‘Všichni budou vyučeni od Boha.’ Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli.

Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

(Jan 6,41-51)

Milí přátelé, dnešní evangelium začíná informací, že někteří lidé, kteří hledali Ježíše po zázraku nasycení, se shlukují a reptají proti Němu. Ze skupinky se najednou vytvořil zástup, narůstá nepřátelství a zpochybňování, kdo to ten Ježíš vlastně je. Jejich „reptání“ nám může připomínat chování Izraelitů na poušti, kteří začali kritizovat Mojžíše za to, že nemají co jíst, že jim vlastně tak špatně v egyptském otroctví nebylo atd. Stejně jako kdysi na poušti i v této situaci je podstatná jedna věc. Ti „reptající“ lidé nevěří na Boží moc, na to, že jsme v náruči Boží a že Bůh je Bohem starostlivým. Vidí pouze člověka a tím také jeho omezení. Na Ježíše hledí jako na syna Marie a Josefa, který žil prostým nazaretským životem a neumí si představit, že by to mohlo být jinak. Ale my víme, kdo je Ježíš. Víme, že je to Syn Boží. Víme, že Bůh přichází k člověku, bere na sebe lidskou přirozenost, jako dítě o sebe nechá pečovat člověkem a tím se nám přibližuje tak, že více už to ani není možné. Ale Bůh ve své nekonečné lásce jde ještě dál. On se nám stává chlebem, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Bůh se svým tělem vstupuje do našeho těla, do našeho života a tento život má přesah až na věčnost. Kdo by to nechtěl? Kdo by nechtěl mít jistotu věčnosti? Kdo by raději svůj život prožil v marnosti a beznaději? Ano, jsou takoví lidé. Jsou to ti, o kterých je v dnešním úvodu evangelia řeč. Lidé omezené víry. Lidé, pro které Ježíš není Synem Božím, ale synem obyčejné nazaretské rodiny. Jestliže my patříme do té druhé skupiny a věříme, že Ježíš je chléb života, tak si také musíme uvědomit, že jej nepřijímáme pouze sami, ale že Ježíš vstupuje do života i mého bratra, sestry, mých rodičů, přátel atd. Můžeme pak s druhým člověkem, který přijímá Krista bojovat nebo se s ním hádat, nebo ho v srdci nenávidět? Můžeme pak nenávidět jinou zemi, jinou rasu? Vidíme, že Ježíš nás svým tělem, které se nám dává, sjednocuje nejen s Ním, ale také s lidmi. A to je velká naděje pro lidstvo. Snažme se udělat všechno, abychom mohli Ježíše přijímat. Snažme se nechat se „vyučit“ od Boha, jak nám to v evangeliu dnes Ježíš radí. A to i teď o prázdninách, protože Ježíšova škola je školou života a nikdy nekončí ☺

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

19. neděle v mezidobí cyklus B

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: ‘Sestoupil jsem z nebe’?“ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: ‘Všichni budou vyučeni od Boha.’ Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ (Jan 6,41-51)

Pomůcky: Obrázek monstrance

Milí přátelé, dnešní evangelium začíná informací, že někteří lidé, kteří hledali Ježíše po zázraku nasycení, se shlukují a reptají proti Němu. Ze skupinky se najednou vytvořil zástup, narůstá nepřátelství a zpochybňování, kdo to ten Ježíš vlastně je. Jejich „reptání“ nám může připomínat chování Izraelitů na poušti, kteří začali kritizovat Mojžíše za to, že nemají co jíst, že jim vlastně tak špatně v egyptském otroctví nebylo atd. Stejně jako kdysi na poušti i v této situaci je podstatná jedna věc. Ti „reptající“ lidé nevěří na Boží moc, na to, že jsme v náruči Boží a že Bůh je Bohem starostlivým. Vidí pouze člověka a tím také jeho omezení. Na Ježíše hledí jako na syna Marie a Josefa, který žil prostým nazaretským životem a neumí si představit, že by to mohlo být jinak. Ale my víme, kdo je Ježíš. Víme, že je to Syn Boží. Víme, že Bůh přichází k člověku, bere na sebe lidskou přirozenost, jako dítě o sebe nechá pečovat člověkem a tím se nám přibližuje tak, že více už to ani není možné. Ale Bůh ve své nekonečné lásce jde ještě dál. On se nám stává chlebem, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. (*ukážte dětem monstranci*) Bůh se svým tělem vstupuje do našeho těla, do našeho života a tento život má přesah až na věčnost. Kdo by to nechtěl? Kdo by nechtěl mít jistotu věčnosti? Kdo by raději svůj život prožil v marnosti a beznaději? Ano, jsou takoví lidé. Jsou to ti, o kterých je v dnešním úvodu evangelia řeč. Lidé omezené víry. Lidé, pro které Ježíš není Synem Božím, ale synem obyčejné nazaretské rodiny. Jestliže my patříme do té druhé skupiny a věříme, že Ježíš je chléb života, tak si také musíme uvědomit, že jej nepřijímáme pouze sami, ale že Ježíš vstupuje do života i mého bratra, sestry, mých rodičů, přátel atd. Můžeme pak s druhým člověkem, který přijímá Krista bojovat nebo se s ním hádat, nebo ho v srdci nenávidět? Můžeme pak nenávidět jinou zemi, jinou rasu? Vidíme, že Ježíš nás svým tělem, které se nám dává, sjednocuje nejen s Ním, ale také s lidmi. A to je velká naděje pro lidstvo. Snažme se udělat všechno, abychom mohli Ježíše přijímat. Snažme se nechat se „vyučit“ od Boha, jak nám to v evangeliu dnes Ježíš radí. A to i teď o prázdninách, protože Ježíšova škola je školou života a nikdy nekončí ☺ A proto si do příště zjistěte, co znamenají ty tři písmena v monstranci, kterou jsme si ukazovali. A který papež je má ve svém papežském znaku ☺?